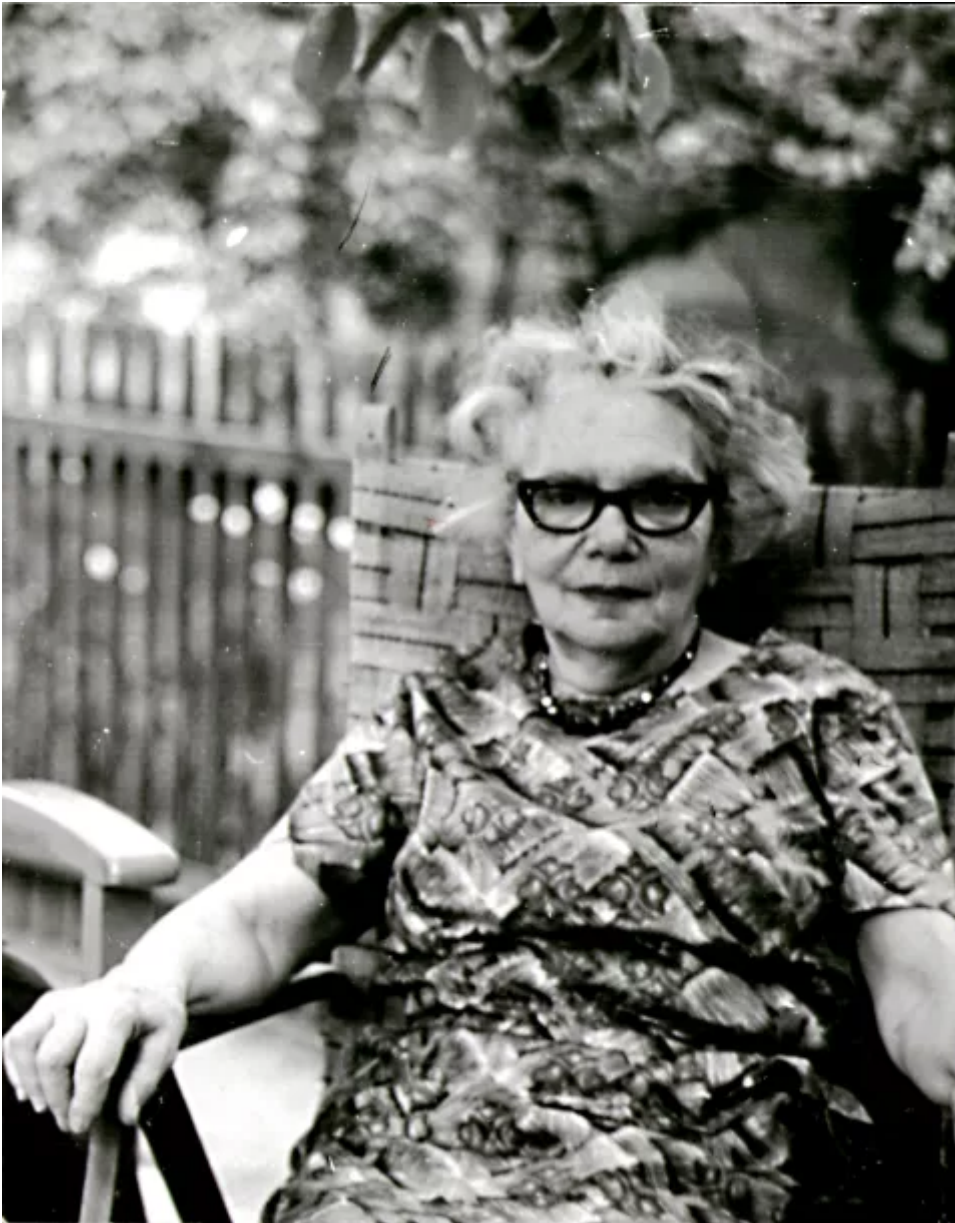

Gunst Sándorné

Ez az egyik utolsó kép anyukámról, Gunst Sándornéról. A kép már Pesten készült 1966-ban. A háború után anyám ott lakott Szentesen, amíg 1947-ben el nem adtam a házat. Akkor aztán fölköltöztünk ide [Budapestre]. Volt itt apámnak egy unokatestvére, aki özvegyasszony volt, nagy lakása volt, az is üres volt, úgyhogy két szobát tőle kibéreltünk, és berendeztük a saját bútorainkkal. Ott laktunk anyámmal együtt egészen addig, míg meg nem nősültem, anyám meg még tovább is. Anyám 61 éves kora ellenére olyan friss volt minden szempontból, mintha 40 éves lett volna, és nem szerette a semmittevést. És ráadásul apám unokanővére, akinél ezt a két szobát béreltük, egy elég nehezen elviselhető hölgy volt, úgyhogy anyám tőle is szabadulni óhajtott, ezért egy ismerősünk révén állást vállalt, és a Ruházati Bolt nevű állami vállalatnál kapott pénztárosi állást. És anyám nagyon szép időket töltött ott. Legalább tíz évig volt ott, amikor nyugdíjba ment. Még vannak valahol oklevelek is, amelyben megdicsérték, hogy milyen jó dolgozó volt. A Tervhivaltól kaptam a Wesselényi utcában egy kétszobás udvari lakást, amikor másodszor megnősültem -- annak idején a hivataloknak, nagyobb cégeknek volt módjuk meg szokásuk is bérlakásokat kiutalni elismert dolgozóiknak. És anyámnak meg nekem is elegendő lett abból, hogy

anyám albérletben lakjon, és odaköltözött mihozzánk. Anyám 1974-ben halt meg.